

t, zoo zullen
kantteek-
sch tegen
len?"
kwam het
hij hen niet
et ontroerd.
goddelooze
an heiligen
urde af —
dag en alles

ouds, kort
an den berg
it zwakheid
en het volk
nedans om
hunnen God
e toorn des
h ontstoken,
evig, dat hij
t tegen de
verbrandie
t des legers
ot mij!" En
Levi; op 's
zijn zwaard
n poort tot
zijn broeder,
t volk vielen

den Heere
den en hun
de daarvoor
deren zegen
den mogen

sinzoon, aan
Israëls ge-
Baäl-Peor;
uri, uit den
en Midianie-
fozes en van
en te bren-
de tent der
en dat toen
tont uit het
pies in zijn
om sprak de
des vredes
het verbond
ij voor zijn
eef voor de

Teere meer,

beide zoons,
ie heiligheid
; hij weer-
atzegde hun
hen niet uit
; hij, die ge-
heden des
) voorhoofd
; de heilig-

In het jaar

a de Synode
ordt dat het
a beschouwd

sterrein de
t;
et zondings-
eten worden
voe, alvorens
zo mogelijk,
ba/Savoe de
zenden naar

Generale Sy-
gezonden te
ba/Savoe.

nd door de
ba/Savoe op

gadering der
verweging.

ad:

IBA.
IHA.
NG.
AMARA.
IBA.
AMARA.

heid des Heeren"; hij liet hen hun gang gaan, en be-
toonde zich daarin een ontrouwe wachter, een on-
waardige Hoogepriester, een mede-schuldige aan de
gruwelijke ontheiliging van den Naam des Heeren;
een, die zijn zoons meer eerde dan den Heere en daar-
om van den Heere licht geacht werd!

Dat lot zal ook het onze zijn, als wij, vaders onze
zoons, maar tegelijk ook tot priesters gezalfden, op-
dat wij zouden heilig houden wat de Heere geheiligd
heeft — als wij onze zoons meer zouden eeren dan
den Heere!

Nee, de vroomste vader kan zijn kinderen niet
bekeeren. Dat vraagt de Heere ook niet van ons!
Maar wel eischt hij van ons, dat wij in ons huis niet
zullen toelaten, dat onze kinderen met het heilige den
spot drijven; noch in hun houding, noch in hun taal,
noch in hun handelingen. Wee den vader, die niet
heiliglijk toorn, als een zoon het durft bestaan sma-
lend te spreken van het Woord des Heeren, van den
dienst des Heeren, van het gebed, van de Wet des
Heeren, van den Heere zelf.

En welk een voorrecht te weten, dat wij ijverend
voor de heiligheid des Heeren, in heiligen ernst, daar-
in tegelijk ook ijveren voor het waarachtig welzijn
onzer kinderen.

HUISMAN.

ZENDING EN EVANGELISATIE

Evangelisatiecongres onzer Kerken 1951

Het jaarlijksch congres van de Evangelisatie-commissies
onzer kerken zal, zoo de Heere wil, dit jaar worden ge-
houden te Leerdam op 6 en 7 Augustus a.s.

In tegenstelling met vorige jaren, toen het congres
drie dagen vorderde, zal het nu maar twee dagen duren.
Toch bieden deze beide dagen een zeer aantrekkelijk en
leerzaam programma.

Op Maandag wordt des middags de Jaarvergadering
gehouden, terwijl des avonds Prof. C. Veenhof hoopt te
refereren over het onderwerp: „De Leeuw heeft gebruld”
(Amos 3:8). Dinsdag heeft de bespreking over deze
inleiding plaats, en zal Dr L. J. Goris van Wezep refe-
reren over het onderwerp: „Ongestilde honger” (Amos
8:11 en 12). Hierna volgt bespreking.

Leerdam is de stad van het glas, en als bijzondere
attractie, hebben de Leerdamsche broeders weten te be-
rekenen, dat het congres in de glasfabriek zal worden ont-
vangen, waar demonstraties zullen worden gegeven van
de vervaardiging van het kunstglaswerk, waardoor Leer-
dam zich een wereldvermaardheid heeft verworven. Ook
vermeldt het programma een mooie wandeling langs de
Linge naar het historische Heukelum, aan allen welbe-
kend die „Fulco de Minstrel” hebben gelezen.

Het congres biedt dus, behalve de Jaarvergadering en
de leerzame referaten, ook de genoegens van een pret-
tigen vacantiereis.

De totale kosten van deelname, met inbegrip van maal-
tijden en logies, bedragen slechts vijf gulden. Men geve
zich tijdig op en gireere het bedrag aan br C. Ketel,
Kon. Emmalaan 22a, Leerdam, Giro 138829.

Het nijvere Leerdam verwacht terecht een groote op-
komst, en de broeders en zusters aldaar bejveren zich
om alle deelnemers(sters) gastvrij te ontvangen.

Voor eventuele verdere inlichtingen wende men zich
tot den secretaris van het Verband, H. Troothelde,
Soestd. weg 219 Zuid, Bithoven.

Boekbespreking

„Psalmen Davids”, om te zingen en te
spelen. Huismuziek. Bewerkingen van
Cor Kee en Piet Kee. Uitg. Ars Nova,
Goes.

„Met dit bundeltje geestelijke volksliederen, psal-
men, gezet om te zingen en te spelen met allerlei
stemmen en instrumenten”, zoo schrijven vader en
zoon Kee in een voorwoord tot dit kleine maar rijke
boekje, „hopende wij een bijdrage te leveren tot de
bloei en beoefening van de huismuziek, speciaal die
in het Christelijk gezin, de school en het verenigings-
leven”.

Uitgaande van een tiental psalmwijzen worden in
vogelvucht talrijke mogelijkheden getoond, om de
psalmen thuis te spelen en te zingen, bij orgel of piano,
met viool, fluit, blokfluit, meisjesstemmen, gemengde
stemmen. Voor degenen, die in den zangbundel „En
nu..... allemaal!” reeds kennis maakten met de bij-
dragen van de heeren Kee, is het een blijde verrassing
om te bemerken, dat hun arsenaal nog lang niet uit-
geput is. Met den moed der liefde worden de psalmen
hier teruggegeven in hun oude staat van — door
Calvin gewilde — volksliederen. Dat er liefde tot die
schoone psalmwijzen bij organisten en kerkgangers
bestaat behoeft niet te verwonderen. Maar niet ieder
kan zich over de bezwaren heen zetten, die enkele aan
Worp geketende generaties hebben in te brengen tegen
een bewust loslaten van de lijzige, accoordmatige
psalmbehandeling.

De organisten Kee herkennen echter tenvele den
rijken melodische schat der oorspronkelijke Geneefse
psalmen, en geven den eenvoudigen harmoniumspeler
de gelegenheid om mede van dezen schat te gaan ge-
nieten. Daarbij leveren zij niet slechts een muzikale
prestatie (die er overigens niet mag), maar vooral
gaven zij een waardevolle bijdrage tot de beoefening
van huismuziek in onze Christelijke gezinnen.

Zij, die nog waarde hechten aan het gezond gezins-

leven, die de samenbindende kracht van het gezamen-
lijk musiceren kennen, en die de weldadige vertroos-
ting van het zingen en spelen der psalmen Davids on-
dervonden, zullen dit eenvoudige boekje spelen en
opnieuw spelen, en uitkijken naar volgende deeltjes.

De onderwijzer, die viool speelt, kan dit boekje in
zijn klas gebruiken. De jeugdvereniging, die haar
program wil opkluisen met enkele ongebruikelijke
(maar stichtelijke en oorspronkelijke) bijdragen, kan
hier terecht. Maar vooral het gezin, waarvan de één
klavier speelt, de ander blokfluit, of wellicht viool,
behoort ten volle te profiteren van wat als een ge-
lukkig product kan worden beschouwd van de typisch
Luthersche huismuziek-vreugde en de typische fran-
sche charme van Calvijn's psalmwijzen.

D. W. L. MILO.

AAN EEN JONGEREN TIJDGENOOT, No. 46

BESTEL EN LEES

Amice,
Deze week maak ik het kort. Maar krachtig. Ik wou
je verzoeken: bestel, wat ik je niet cadeau geef; bestel
een boek, dat ik je noemen ga.

Sedert den goeden dag, waarop ons Studentencorps
zich laat vertegenwoordigen op de Bondsdagen van jonge-
lingen zoowel (zoo zeg ik het goed) als van meisjes, wor-
den zij in den kring van „jongere tijdgenooten” te gere-
der meegerkend met den trouwen nooit als zoodanig
erkenden leekbroeder of het evenmin geaccepteerde lee-
keusje. Ze spreken niet meer — zooals vroeger — van
„jonchelingen”; en naast dit negatieve komt het posi-
tieve: ze vinden 't goed, ook zelf jongelingen te zijn met
de jongelingen. En wat zoo mooi is: heb je pas gelezen
dat kleine driestarretje over de breedheid van de wel niet
„smalle”, maar toch wel „versmalde” gemeente? Welnu,
iets van die breedheid hebben onze studenten ook: ook
de M.V. kan in sympathie zich tot hen overtuigen, de
M.V. dan qualitate qua, want er is ook een vrouwelijke
student.

Nu dan, als onze studenten in jouw gezichtskring val-
len willen, laat hen dan daarin toe. Ik kreeg het verzoek
— langs een omweg — een stukje te schrijven over den
nieuwen Almanak van 1951 van het Studentencorps Fides
Quadrat Intellectus. De redacteur deed dat vroeger zelf
in zijn eigen rubriek. Dan beval hij altijd dat boek keurig
aan, zonder onderscheid te maken tusschen ouderen en
jongeren in de aanspraak: bestel en lees. Hij schijnt te
denken, dat dat vriendelijke advies niet in zo'n hevige
mate is opgevolgd, dat de studenten een enorme oploop
hebben mogen aandurven. Dat zal wel liggen aan den
afstand, die er altijd geweest is tusschen studenten-
maatschappij en andere maatschappijen. Misschien lag
het ook wel een beetje aan een mondjevol latijn soms in
een almanak en aan de waarneembaarheid van minister
Liefkinder, die voor wat variatie en poëzie en studentenwijs-
heid niet te veel financieele mogelijkheden overlaat.

Maar dit jaar is het (afgezien van dien minister) an-
ders. Het is dezen keer een bijzonder almanak. Met we-
nig latijn en veel zakelijkheid, waarover straks. De
redacteur wil blijkbaar dat ik speciaal jou op dien alma-
nak wijz, en is niet bang, dat hij, door ons met z'n beiden
over dat boek te laten redekavelen, de anderen onder de
lezers uitsluit. Hij verbeeldt zich, dat ook wel eens enkele
oudjes over je schouders heen kijken, als mijn briefjes aan
jou door je gelezen worden. Bovendien denkt hij, geloof
ik: als de ouders het toch betalen moeten, helpt een vraag
van hun zoon of dochter meer dan een krautstukje
van K. S.

Zooeven noemde ik den almanak 1951 zakelijk. Dat
komt vanwege dat proces, dat tot driemaal gevoerd is
over den naam van het Corps. Twee maal is het zoo af-
gelopen, als wij rechtvaardig achtten, de derde maal
ging het anders. Het fijne is nu, dat in dezen almanak
een breed stuk opgenomen is, een memorandum, betref-
fende den gang van zaken in de desbetreffende rechts-
procedure. Daarin is opgenomen een breede kritische be-
spreking van de overwegingen, die bij het laatste geding
voor het desbetreffende Hof hebben gegolden; en die voor
een deel een terugslag zijn op wat de advocaat van de
overzijde heeft aangevoerd. Uit dit uitstekend gedocu-
menteerde stuk kan men zien, dat onze studenten niet
„zoo maar” de bewering hebben aangedurfd, dat het vonnis
in derder instantie hun niet juist voorkwam te zijn. Wij
hebben er respect voor, dat het artikel zoo breed op de
dingen ingaat, en enkele aperte onjuistheden in de ge-
leverde betoogen aanwijst, onder aanvoering van de des-
betreffende gronden. Waar nu deze gronden voor een deel
ook een betekenis hebben, die buiten de engere procedure
om naam en goederen van het Corps omgaat, meen ik
dat de ouderen en de jongeren er goed aan zullen doen,
dien almanak te bestellen. Dat kan gebeuren bij den heer
W. Bax, Voorstraat 88, Kampen; gironummer 80120.

De almanak bevat voorts onderscheidene wetenswaar-
digheden. Voorop gaat een aantal gedenkdagen, die elk
jaar te „onderhouden” zijn; onder andere worden daar
vermeld de publiekmaking van de Acte van Afscheiding
van 1834, en de eerste kerk in dolantie (Kootwijk),
2 Febr. 1836. Ik zou den studenten willen aanbevelen ook
te vermelden den datum van 4 September: dat is de dag
waarop in 1944 de kerk van Bergschenhoek is geplaatst
buiten het verband van de Gereformeerde Kerken door de
daartoe onbevoegde en niet gerechtigde synode. Die datum
is weliswaar nooit vermeld, het besluit evenmin, in de
Acte van deze synode. Hetgeen hoogst merkwaardig, en
zeer verkeerd is; de scriba behoort immers aan te te-
kenen, hetgeen waardig is, aangetekend te zijn; dat is
zijn welomschreven taak, bij kerkenordening vastgelegd.
Maar de scriba van de synode van destijds heeft blijkbaar
die buiten-verband-plaatsing niet gerekend onder de din-
gen, die waardig zijn, opgetekend te worden. Waarom
niet? Schaamt men zich ervoor? Dan moet het des te
meer worden opgetekend, opdat hetgeen als een recht-
vaardige handeling is aangemerkt, ook worde erkend als

niet goed, een ding om zich over te schamen. Het was
een publieke daad, en de kerk van Bergschenhoek heeft
er een oorkonde van aangeboden aan onze Theologische
Hoogeschool. Het punt is van betekenis ook voor de
procedures; want als men door het geval dood te zwijgen
stilzwijgend erkent, dat men een fout gemaakt heeft, is
het óók een fout, te doen, en te pleiten, alsof die kerken,
die zich op tijd er voor schaamden, Bergschenhoek mede
uit te werpen, „iets nieuws” zijn. Men heeft het nog al
eens over samenspreking. Hoe zal men samenspreken,
als niet eens de Acte van publieke zaken (bij het mini-
sterie bekend te maken) eerlijk worden geschreven? Wie
niet eens de Acte eerlijk laten berichten, wat men toch
als van God geëischten handel heeft aangediend, die ver-
bergen iets, dat toch officiële kerkhistorie is. Die moe-
ten niet verlangen, dat er nog meer onttrokken wordt
aan de officiële geschiedbeschrijving, terwijl het toch
als zoodanig is aan te merken, met bevel, om zich daar-
aan te houden.

Verder bevat de almanak een artikel, dat ten onrechte
is aangemerkt als een der op den Schooldag 1950 aan-
gemerkte redevoeringen; maar dat toch wel den hoofd-
inhoud ervan weergeeft; ook dit artikel gaat over ons
Corps en zijn naam.

Enkele jaarverslagen, plus portretten van den senaat,
van den rector, van de twee zestigjarigen onder de pro-
fessoren — maar dan in alle huiseelijken — zijn tevens
opgenomen. Plus jaarverslag, en wat meer in zoo'n alma-
nak thuis hoort. Ook enkele Varia; maar die gaan na-
tuurlijk boven het petje van Adolphus Venator. Alleen
meen ik enkele goede gezichten te herkennen uit eenige
goede tekeningen.

De prijs is me onbekend; het voordeel van een recen-
sent (wat voel ik me vandaag). Maar met hulp van
vader en moeder of vrouw kom je over dat bruggetje
wel heen. Of anders — doe het boek aan „haar” cadeau.
Ze zal er blij mee wezen.

En nu, een besten groot, misschien wat studentikoois,
van je
ADOLPHUS VENATOR.

PERSSCHOUW

INTERNATIONALE PROTESTANTS-
CHRISTELIJKE VREDESBEWEGING.

Onder dezen naam (Mouvement Chrétien pour la
Paix), Afdeling Nederland, heeft zich een nieuwe
beweging aangediend. Volgende circulaire wordt ver-
spreid:

„Als ge voor de vrede pleit,
Zo dient aan de gerechtigheid”.

Geachte Medechristenen,
Mogen we U even iets zeggen over onze Internatio-
nale Protestants-Christelijke Vredesbeweging? Dan
vragen we wel, dat U — ondanks Uw drukbezette tijd
— het volgende eens rustig en aandachtig leest.
De vrede is de van God gewilde toestand op aarde.
(Vraag: wat is „willen”? K. S.). Zo leerde reeds de
kerkvader Augustinus ruim vijftien eeuwen geleden
(pardon, die zei wat „willen” beteekent in bepaalde
verbanden, K. S.). En velen na hem hebben deze roep-
stem om vrede met klem herhaald. Had de Christelijke
Kerk door de eeuwen heen ernst gemaakt met dit god-
delijk vredesgebed — de oorlog zou een kwade kans
gemaakt hebben. (Zoo redeneerden de Dagernadmen-
schen ook, K. S.).
Het is de zware schuld der Christenheid, dat zij zich
haar vredesroeping veel te weinig bewust is geweest
(en hoe staat het met de overheid? K. S.). Een wereld,
waarin chaos en ellende, wantrouwen en angst hoogtij
viert, is er het gevolg van.

Wijzigingen Handboek 1951

(Om tijd en onnodige moeite te besparen, verzoekt
de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks
naar de administratie in Goes te zenden.)

- Blz. 16. HOUWERZIJL. Kerkdiensten gedurende zomer-
maanden om 9 en 2 uur. (38)
Blz. 22. DROGEHAM. Het adres van de kerk van
Drogeham blijft voorloopig als voorheen. Da
H. J. Meijerink, Geref. pastorie, Drogeham. De
in het handboek vermelde vacature van deze
kerk zal voorloopig nog niet ingaan. (39)
Blz. 33. MUSSEL. Deze gemeente is vacant. (40)
Blz. 44. LISSELMUIDEN-GRAFHORST. Adres kerke-
raad: G. Post, Plasweg 20, Lissemluiden (41)
Blz. 63. DIRKSHORN. Adres diaconie: G. Tams, Valk-
oog, gem. St. Maarten. (42)
Blz. 66. AMSTERDAM—C. Kerkdiensten niet meer in
gebouw De Arend, doch in het Wijkgebouw der
N.H. Kerk, De Wittekade 59. (43)
Blz. 66. AMSTERDAM—ZUID. De diensten te Bad-
hoevedorp worden gehouden om 10 en 5 uur. (44)
Blz. 67. HAARLEM. Adres kerkeraad: C. J. Zemel,
Voorhelmstraat 14 rd; diaconie: C. J. Stahlie,
Ambachtstraat 5, Haarlem—N. (45)
Blz. 70. CLASSISDEPUTATEN. Zendingsquaestor: J.
Eilander, Maasstraat 122, A'dam-Z. (46)
Blz. 71. ABLASSERDAM. Adres diaconie: Jac. Visser,
Kerkstraat 56. (47)
Blz. 71. DORDRECHT. Kashouder: G. Visser, Nassau-
weg 41a. Post. 511157. (48)
Blz. 74. ALPHEN AAN DE RIJN. Adres kerkeraad:
S. J. Koning, Conradstraat 33. Tel. 2228. (49)
Blz. 78. 'S-GRAVENHAGE-LOOSDUINEN. Adres dia-
conie: P. v. Milligen, Driebergenstraat 191,
Den Haag. (50)
Blz. 121. Aanvullen: Kampen: Contactadres: M. Ten-
nekes, Groenestraat 106. (51)